

- 4) Poate fi legitim, în principiu, să se ignore livrările impozabile de vehicule (sau valoarea acestora) în scopul de a se ajunge la o metodă specială în sensul articolului 173 alineatul (2) litera (c) din directivă?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 1 martie 2017 – Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain/Région wallonne

(Cauza C-160/17)

(2017/C 178/12)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain

Pârâtă: Région wallonne

Întrebarea preliminară

Articolul 2 litera (a) din Directiva 2001/42/CE privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că intră în noțiunea de plan sau de program un perimetru prevăzut de o dispoziție de natură legislativă și adoptată de o autoritate regională:

- care are ca unic obiect stabilirea limitelor unei zone geografice care să permită realizarea unui proiect de urbanism, în condițiile în care acest proiect, care trebuie să urmărească un obiectiv determinat – în speță, să privească recalificarea și dezvoltarea unor funcții urbane, care necesită crearea, modificarea, extinderea, eliminarea sau ridicarea la nivel a rețelei stradale și a spațiilor publice -, stă la baza adoptării perimetrului, care implică așadar acceptarea principiului său, dar mai trebuie să facă și obiectul unui certificat care necesită o evaluare a efectelor; și
- care are ca efect, din punct de vedere procedural, faptul că cererile de eliberare a unui certificat pentru acte sau lucrări situate în acest perimetru beneficiază de o procedură derogatorie, în condițiile în care prevederile urbanistice aplicabile pentru terenurile în cauză înaintea adoptării perimetrului continuă să se aplice, dar că beneficiul acestei proceduri poate permite obținerea cu mai multă ușurință a unei derogări de la aceste prevederi;
- și care beneficiază de o prezumție de utilitate publică pentru realizarea exproprierilor în cadrul planului de expropriere anexat la acesta?

⁽¹⁾ Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, p. 30, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 135).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 3 aprilie 2017 – Edel Grace, Peter Sweetman/An Bord Pleanala

(Cauza C-164/17)

(2017/C 178/13)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Edel Grace, Peter Sweetman

Pârât(ă): An Bord Pleanala

Întrebările preliminare

În cazul în care

- a) obiectivul esențial al unui sit protejat este de a asigura un habitat unei anumite specii,
- b) natura habitatului adecvat pentru specia respectivă presupune că partea sitului care este adecvată se va modifica în timp, în mod necesar, și
- c) în cadrul unui proiect de dezvoltare propus urmează a fi pus în aplicare un plan de gestionare a sitului în ansamblul său (cuprinzând inclusiv modificările privind gestionarea părților sitului care nu sunt direct afectate de proiect ca atare), cu scopul de a garanta că, în orice moment, partea din sit adecvată pentru a oferi un habitat, astfel cum acesta a fost menționat anterior, nu se va reduce ci chiar se va putea extinde dar
- d) pe durata existenței proiectului de dezvoltare, o parte a sitului nu va avea potențialul de a asigura un habitat corespunzător,

măsuri precum cele descrise la litera c) pot să fie considerate, în mod corect, ca fiind măsuri de atenuare?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 3 aprilie 2017 – Volkmar Klohn/An Bord Pleanála

(Cauza C-167/17)

(2017/C 178/14)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Reclamant: Volkmar Klohn

Pârâtă: An Bord Pleanála

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile articolului 10a din Directiva privind participarea publicului cu privire la „cost[ul] care să nu fie prohibitiv” se pot aplica în vreun fel într-o cauză precum cauza în discuție în care autorizația contestată în litigiu a fost acordată anterior datei limită de transpunere a directivei menționate și procedura prin care se contestă autorizația în cauză a fost de asemenea inițiată anterior datei respective? În caz afirmativ, dispozițiile Directivei privind participarea publicului cu privire la „cost[ul] care să nu fie prohibitiv” se aplică eventual tuturor cheltuielilor efectuate în cadrul procedurii sau numai cheltuielilor efectuate după data limită de transpunere?
- 2) O instanță națională care beneficiază de putere de apreciere cu privire la obligarea părții care cade în pretenții la plata cheltuielilor de judecată, în lipsa oricărei măsuri specifice care să fi fost adoptată de statul membru în discuție în scopul transpunerii articolului 10a din Directiva privind participarea publicului, are obligația, atunci când se pronunță cu privire la cheltuielile aferente procedurii căreia i se aplică dispoziția menționată, să se asigure că orice decizie pronunțată conduce la o procedură „cu un cost care să nu fie prohibitiv”, fie pentru că dispozițiile relevante au efect direct, fie pentru că se solicită instanței statului membru în cauză să interpreteze dreptul său procedural național într-o manieră, în cea mai mare măsură posibilă, care îndeplinește obiectivele articolului 10a?
- 3) Atunci când o decizie cu privire la cheltuielile de judecată se adoptă fără rezerve și, ca urmare a neexercitării unei căi de atac, ar fi considerată ca fiind definitivă în raport cu dreptul național, dreptul Uniunii impune fie:
 - a) unui Taxing Master competent în conformitate cu dreptul național să stabilească cuantumul cheltuielilor de judecată efectuate în mod rezonabil de partea care a avut câștig de cauză; fie